

ne, pač pa bi se tej gospodi nekoliko pristrigel greben, za kolikor ji je brez potrebe vzrastel.
(Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Vzreja goveje živine.

(Konec.)

Sila imenitno je pri kravah, da so zdrave in „dobre kože“, kedar se spravijo k biku. Nič manj pa gre skrbeti za bika, tudi ta bodi „dobre kože“ in zdravega, čilega života! Seno, prga, rženi kruh stori tudi biku dobro. V kruhu naj ne manjka soli, to zato, da ga žival raje je in bolje ji tekne.

Kedar je gospodar živali dobro stregel, ni še s tem vsega storil, tudi za dobro pašo ji bode skrbel. V ta namen bode koncem meseca februarja in v početku meseca marca pašnike in senožeti z brano prevlekel in tudi, ako le premore, nekoliko umetnega gnoja na nje potrosil. Na tak način dobi živina dobro in zdravo pašo in če ni vreme neugodno, bode tudi obilna. Najbolja paša je za krave taka, ki ima v sebi mnogo apna in fosforove kisline.

Ako si tako skrbel živalim za krmo in pašo, ne more ti izpodleteti ali vsaj tvoja krivnja ne bode, ako se ti ne nagodi po tvoji volji. Da se pa iz dobrega teleta vzredi dobra krava, daje se teletu prvih 6 ali 7 tednov kravje mleko in sicer toplo brez vode ali tudi brez posnetega mleka, najmanj po trikrat na den. V tem bode najbolje, če dobi tele prvi teden 21 litrov mleka, potem pa se mu ga daje čedalje več, v drugem tednu naj ga dobi že vkup 63 litrov.

Pri tem naj ostane do 4. ali 5. tedna, tedaj začneta tele že jesti nekaj sena in v petem tednu sme se mu nadrobiti kaj malega prge v mleko. V 8. tednu pa naj pije vsak den poleg malega mleka še 3 litre sladkega vrhnjenega mleka. Vravnati je to tako, da dobi v tem tednu tele 52 litrov sladkega, 22 litrov vrhnjenega mleka še $\frac{1}{3}$ kilo prge vsak den. Sladkega in mleka daje se mu poslej zmirom manj, zato pa naj dobi več vrhnjenega mleka.

V devetem tednu pridene se še $\frac{1}{5}$ kilo stolčenega ovsa ali ržene moke, bolje pa še je, ako se mu daje namesto moke koj $\frac{1}{5}$ kilo rženega kruha. To naj ostane do 10. tedna. Kedar pa izpustiš tele na pašo, dajaj mu še vedno po 5 litrov mleka in lanene moke, prge, ovsa in kruha. Ako ga ne moreš izpustiti na pašo, dajaj pa mu vedno zadosti sena, ne bode škoda, če prideneš še rženega kruha.

Če človek zanemarija krmljenje v prvem letu, stori to tudi v drugem letu in še hitreje, kajti boljšo pašo odloči za krave, teleta pa se naj pasejo, kjer rada, za nje mu je mala skrb.

To ni prav in se kaznuje na živini in škodo ima le gospodar.

Ne bilo bi tudi dobro, ko bi se prvo leto skrbelo za tele, drugo leto pa ne in bi se pustilo na slabi paši, tedaj dobi tele pač mesa, ali kosti so slabe in život ni lepe oblike. Za mesarja jih še človek potlej vzredi, nikakor pa za dobro pleme. Kdor pa ne skrbi za prvo leto, pa tudi drugo leto slabo za tele, tak si ne vzredi nikoli kaj prida živali. Njemu velja: „Revni hlev, revni štev!“

Še huje bi bilo za-nj, ki je prvo leto lepo skrbel za tele, potlej pa bi ga zanemaril. Tak bi izgubil vse, kar je prvo leto za-nj izdal, teleta v tretjem ali četrtem letu čejo krmo in pašo tako, da še jim najboljše ni predobra. Iz tega pa si lahko posname, kdor le hoče, da ni dobro, če se živini prikrajšuje paša in tam se ne dela prav, kjer so skupne ali občinske paše, pa si jih čejo kmetje med sebe razdeliti. Razdelitev bi že bila prav, toda veliko vprašanje je, ali si bodo svoje kose kmetje lepo in dobro priredili. Še bolj pa, ali jim sploh ne bode manjkalo paše.

Tedaj pa rečemo: Kmetje skrbite, da bote take paše, ki jih že imate, vzboljšali ter jih gnojili, kakor kaže, nikar pa, da bi še gnoj, ki ga pusti živina na njih, še le prodavali! To je varčnost, da se je Bog usmili.

Sejmovi. Dne 27. februarja v Slov. Gradcu. Dne 28. februarja v Celji in v Vitanji. Dne 1. marca v Radgoni in dne 2. marca na Vranskem. Dne 3. marca v Rušah, v Lučanah, v Oplotnici in v Slov. Gradu.

Dopisi.

Iz Celjske okolice. (Stibeneggovci pred upravnim sodiščem.) Ko je pred 3 leti prišel Stibenegg v občinski naš odbor in se je začelo njegovo kraljestvo, odpovedali so naši Stibeneggovci koj neki ženki, ki je v našem šolskem hramu imela stanovanje, to stanovanje, akoravno je redno plačevala stanovino, samo da se napravi v šoli prostor za Stibenegga. Prej ko je pa Stibenegg blagovolil v našo šolo prestaviti svoje pohištvo, moralo se je stanovanje seveda še lepo očediti in osnažiti. To je sicer stalo precej nepotrebnega denarja, ali da bodo g. Stibenegg vesel lepega stanovanja, ni se smelo štediti. Brž pa, ko so se g. Stibenegg tukaj malo udomačili, začelo jim je stanovanje pretesno prihajati; posebno g. nadučitelj, ki ima v šoli stanovanje, kakor je prav in v redu, moral bi ven. No in naši Stibeneggovci so res odpovedali g. nadučitelju stanovanje, rekoč: da se ima na vrat na nos iz šolskega poslopja izseliti. Kaj takega še menda

tudi ni bilo! V šoli ni prostora za g. nadučitelja, pač pa je prostor za Stibenegga! Pa prišlo je drugače, kakor so naši Stibeneggovci računali. G. nadučitelj se je pritožil in više oblasti so spoznale, da se g. nadučitelj ne sme goniti iz šole. Stibeneggovci v odboru naše občine pa so hoteli, da mora učitelj na vsak način iz šole in sklenili so, da toraj mora naša občina zoper ta ukrep napraviti pritožbo na deželni šolski svet v Gradec in na ministerstvo na Dunaj. Pa povsod so sijajno propali ali vse to še našim Stibeneggovcem v njihovej „ljubezni“ do naše šole ni bilo zadosti. Sklenili so, da mora naša občina še napraviti pritožbo zoper ministerstvo na upravno sodišče na Dunaji. Dne 1. svečana t. l. bila je pred tem obravnava in tudi tukaj so Stibeneggovci zvedeli, da nikakor ne gre, da bi se nadučitelj gonil iz šole za to, da bi se Stibenegg ali kak enak človek nastanil v njej. Tako so Stibenegg in naši Stibeneggovci pod njegovim vodstvom doživeli krepko pobitje pri vseh oblastih, na katere se je bilo mogoče obrniti, akoravno baje Stibenegg „postavil razum“. — Pray se njim zgodi!

S Črešnjeveca. Župan na Črešnjevcu pri Slova Bistrici Anton Vizijak, znan posil-nemec, imel je nalogo, da sprejema od občin Črešnjevec, Pretreš in Vrhloga doneske in jih odrajuje hranilnici štajarski, da se plača dolg, ki so ga te občine napravile pri zidanji nove šole na Črešnjevcu. Ljudem pa se je nekaj sumljivo zdelo, češ, da se ni odrajal hranilnici ves denar, ki ga je župan prejel. Napravila se je pritožba, in prišel je gospod iz Gradca pregledavat računov za leta 1880 do 1886 ter je našel, da je Anton Vizijak prejel za 550 fl. 85 kr. več denarja, kakor ga je odrajal. Deželni odbor je torej zaukazal županu, da mora teh 550 gld. 85 kr. v 14 dneh plačati, če ne, se bo ta reč po civilnem, oziroma kazenskem potu vravnala.

Od zgornje Radgone. (Podpisi.) Kako predrzni so ti bauernvereinski napetneži, pokaže nam to-le: Tukaj lovijo bauernvereinske buče kmete za neko pismo viteza Schönererja. Prilizujejo se kakor lisica kopuna, češ, da gre ne za Schönererja, ampak za Liechtensteina predlog v državnem zboru ali verske šole. Tu je treba nekoliko pojasnila, kajti hodijo voleje v ovčjih oblekah, da bi ložje koga v svoje mreže spravili. Tukaj vam svetujem, da ne podpišete nič, o čemer ne veste zakaj, da pa tudi druge svarite pred takimi podpisi. Ako pa pride tak podpis, tedaj pa vprašajte duhovne, ali kakega drugega človeka. Kdor vam pa duhovnike in cerkvo smeši, pa grdi narodnjake, takim le hrbet obrnite in idite ter ne bojte se zamere! Tu bi vam lahko veliko takih povedal, pa iz človekoljubja ne morem. Taki so v lice prijazni,

ovači pa naši največji nasprotniki. Mi takim rečemo „šleve“, ker niso topli, pa ne mrzli.

Iz Celja. (Kakoršno življenje, takošna smrt.) Danes vršila se je obravnava proti Janezu Valentan iz Apač, župnija sv. Lovrenc n. dr. p., kateri je dne 15. prosinca t. l. posestnika Čebeja ubil in potem oropal. Porotniki spoznali so ga enoglasno krivim in sodišče ga je obsodilo na smrt na vislicah. Zdivjan človek poslušal je mirno razsodbo, niti barve ni v licu spremenil, ko je slišal, da zgubi v kazni življenje. Mirno se je vedel tudi med obravnavo in ni se mu videlo, da čuti kesanje, da ga peče vest, ker je storil tako grozno hudo delstvo. Celó prav je tedaj imel državni pravnik, ko je rekel, da mora človeka, ki ni iz sovraštva, v jezi ali stiski ubijal in ropal, zadeti najostreje kazni, katero postava pozna, ker od takega človeka ni pričakovati poboljšanja. Valentan bil je prej že kaznovan ednajstkrat. Ni se tedaj čuditi, ako je mera enkrat polna in se je njemu priznala največja kazni, ako se tudi njemu vzame življenje, ker je on ubijal. Tu se je spet pokazala resnica pregovora: Kakoršno življenje, takošna smrt. Daj Bog, da bode ta obsodba v svarilo!

Iz Ptujja. (Učiteljsko društvo) V odbor učiteljskega društva za Ptujski okraj so izvoljeni nastopni gospodje: Fran Žiher, nadučitelj, predsednik (četrtočkrat); Ivan Možina, nadučitelj, podpredsednik; Fran Copf, podučitelj, denarničar; Tone Porekar, podučitelj, knjižničar; Ivan Strelec, podučitelj in Božidar Weinhard, učitelj, zapisnikarja; Ivan Rabič, Domijan Serajnik in Anton Vidovič, nadučitelji za odbornike. V pregledovalce računov sta izvoljena g. Matija Kolarič, učitelj in g. Fran Šijanec, nadučitelj.

Iz Brezic. (Žalostna novica.) Še niste dve leti potekli, kar se je bralo, da je bila Mica Pal umorjena in Andrej Strgar v smrtni nevarnosti. In čujte, kaj se je zopet ravno v tisti občini prigodilo! Dne 9. prosinca t. l. okoli devete ure zvečer, podasta se dva zločinca, preoblečena in s spremenjenimi obrazi in s puškami oborožena, proti Gregorevčevemu mlinu na Malem vrhu; tu stanuje uboga žena, od svojega moža zavržena, kateri pa živi v nemških (?) Brezicah, zakaj je pri njiju do tega prišlo, to ne spada sem. Ona ima tudi gostilno in mlin v najemu. Omenjena žena, Tereza Cvirn, je imela samo eno deklo, kakih 27 let staro in enega mlinarskega pomagača pri sebi. Zločinca, semkaj prišedša, ropočeta v veži, katera je bila še odprta. Ker so v hiši mislili, da je morebiti kak pivec prišel, gre dekla in odpre hišna vrata. V tem trenutku pa stopita hudobneža v hišo z napetima puškama, in ko eden sproži puško na deklo, zvrne se ona koj na tla in